

31997R2320

L 322/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

25.11.1997

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2320/97

ze dne 17. listopadu 1997,

o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících z Maďarska, Polska, Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky, zrušení nařízení (EHS) č. 1189/93 a o zastavení řízení týkajícího se těchto dovozů z Chorvatské republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

(1) Nařízením (EHS) č. 1189/93⁽²⁾ uložila Rada konečné antidumpingové clo z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících z Maďarska, Polska a Chorvatské republiky. Sazba cla byla stanovena na 21,7 % pro Maďarsko, 10,8 % pro Polsko a 17,4 % pro Chorvatskou republiku. Komise dále přijala závazky⁽³⁾ nabídnuté maďarskými, polskými a chorvatskými vývozci.

(2) Dne 31. srpna 1996 Komise zveřejnila v Úředním věstníku Evropských společenství⁽⁴⁾ oznámení o zahájení prozatímního přezkumu nařízení (EHS) č. 1189/93, pokud jde o dovozy některých bezešvých trubek a dutých profilů ze

železa nebo nelegované oceli pocházejících z Maďarska, Polska a Chorvatské republiky, a zahájila šetření podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 (dále jen „základní nařízení“).

(3) Toto šetření k prozatímnímu přezkumu bylo zahájeno souběžně s šetřením otevřeným téhož dne⁽⁵⁾ a týkajícím se těchto dovozů pocházejících z Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky na základě stížnosti podané Obranným výborem výrobního odvětví ocelových bezešvých trubek Evropské unie (Defence Committee of the Seamless Steel Tube Industry of the European Union).

(4) Nařízením (ES) č. 981/97⁽⁶⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) Komise uložila prozatímní antidumpingové clo z dovozu dotyčného výrobku pocházející z Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky do Společenství.

(5) Po uložení prozatímních antidumpingových opatření předložily některé dotčené strany písemná stanoviska.

Těmto stranám byla na jejich žádost poskytnuta možnost slyšení u Komise.

Komise dále vyhledávala a ověřovala všechny informace, které považovala za nezbytné pro své konečné závěry;

(6) Dne 22. května 1997 byly Rady přidružení zřízené podle dohod mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Českou republikou, Rumunskem a Slovenskou republikou na straně druhé informovány dopisem o úmyslu Komise zavést prozatímní opatření.

(1) Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2331/96 (Úř. věst. L 317, 6.12.1996, s. 1).

(2) Úř. věst. L 120, 15.5.1993, s. 34.

(3) Úř. věst. L 120, 15.5.1993, s. 42.

(4) Úř. věst. C 253, 31.8.1996, s. 25.

(5) Úř. věst. C 253, 31.8.1996, s. 26.

(6) Úř. věst. L 141, 31.5.1997, s. 36.

České, rumunské a slovenské orgány vesměs namítaly, že Komise jednala v rozporu s Evropskou dohodou (a zejména s čl. 34 odst. 2 uvedené dohody), když neprovedla konzultace před zahájením řízení, bezprostředně po jeho zahájení ani před uložením prozatímních cel.

Je třeba připomenout, že když je přijata stížnost, Komise musí vyšetřit tvrzení v ní obsažená. Jestliže Komise dojde k závěru, že stěžovatel předložil dostatek důkazů, aby bylo odůvodněno šetření, je povinna podle vlastních antidumpingových právních předpisů zahájit řízení. Pokud jde o právní závazky Společenství podle Evropských dohod, má se za to, že byly splněny beze zbytku. Tyto dohody stanoví, že Rady přidružení musejí být informovány o jakémkoli případu dumpingu, jakmile orgány dovážející země zahájily šetření. Tento požadavek Komise splnila.

Evropské dohody dále stanoví, že není-li dosaženo uspokojivého řešení do 30 dnů od postoupení záležitosti Radě přidružení, dovážející strana může přijmout vhodná opatření. Protože v požadované lhůtě nebylo řešení nalezeno, Komise byla oprávněna přijmout vhodná opatření, což učinila dne 31. května 1997. Vlastní rozhodnutí zavést prozatímní cla bylo přijato až 21. května, tedy teprve krátce před vypršením zákonné lhůty. Komise nicméně neprodleně informovala Radu přidružení a poskytla jí údaje, na jejichž základě bylo rozhodnutí přijato. Konzultace, nejprve s orgány země a poté se samotnými vývozci / výrobci, byly zahájeny během několika dnů a pokračovaly po celou dobu šetření s cílem najít vzájemně přijatelné řešení. Společenství tedy zcela splnilo požadavky Evropských dohod, a zejména čl. 34 odst. 2 a čl. 34 odst. 3 písm. b) uvedených dohod.

(7) V rámci šetření k prozatímnímu přezkumu Komise úředně uvědomila maďarské, polské a chorvatské výrobce / vývozce a dovozce, o nichž bylo známo, že budou dotčeni, zástupce vyvážejících zemí a stěžovatele a stranám přímo dotčeným poskytla možnost vyjádřit své názory písemně a požádat o slyšení. Dotčeným stranám byla na jejich žádost poskytnuta možnost slyšení u Komise. Předložily také písemná stanoviska, v nichž vyjádřily své názory na závěry šetření.

(8) Komise zaslala dotazníky všem stranám, o nichž bylo známo, že budou dotčeny, a obdržela odpovědi od výrobců ze Společenství, kteří podali stížnost, od pěti společností z České republiky, od sedmi z Rumunska, od jedné ze Slovenské republiky, od šesti z Ruska, od jedné z Maďarska, od šesti z Polska a od jedné z Chorvatské republiky. Komise rovněž obdržela odpovědi od čtyř nezávislých dovozců ve Společenství, od dovozce Společenství obchodně spojeného s jednou českou společností a od dvou dovozců obchodně spojených se slovenským výrobcem, z nichž jeden byl usazen ve Společenství a druhý ve Švýcarsku.

Ověřovací návštěvy týkající se obou šetření byly provedeny v těchto společnostech:

Výrobci ve Společenství

- Voest Alpine, Kindberg, Rakousko,
- Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Francie,
- Benteler AG, Paderborn, Německo,
- Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Německo,
- Dalmine S.p.A., Dalmine, Itálie,
- Productos Tubulares S.A., Valle de Trapaga, Španělsko,
- Tubos Reunidos S.A., Amurrio, Španělsko,
- Ovako Steel AB Tube Division, Hofors, Švédsko,
- ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Německo,
- Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Německo.

Dovozci obchodně nespojení s vývozci

- Jannone ARM S.p.A., Neapol, Itálie,
- Geminvest S.R.L., Limbiate, Itálie,
- Starval, Marly La Ville, Francie,
- Voest Alpine Stahlhandel AG, Linec, Rakousko.

Vývozci a dovozci / obchodní společnosti podléhající novému šetření

Dovozce obchodně spojený se dvěma českými výrobci:

- Topham Eisen- und Stahlhandelges.m.b.H., Vídeň, Rakousko.

Dovozci obchodně spojení se slovenským výrobcem:

- Pipex International AG, Nidau, Švýcarsko,
- Pipex Italia S.p.A., Miláno, Itálie (dceřiná společnost výše uvedeného podniku).

Vývozci v České republice:

- Vítkovice a. s. a Vítkovice Export a. s., Ostrava
- Nová Huť a. s., Ostrava
- Válcovny trub Dioss a Dioss Trading, Chomutov,
- Ferromet Long Products Ltd., Praha (obchodní společnost obchodně spojená s Novou Hutí),
- Incos s. r. o., Praha (nezávislá obchodní společnost).

Vývozci v Rumunsku:

- Artrom SA,
- Silcotub SA,
- Petrotub SA,
- Republica SA,
- Intertube Ltd., Bukurešť (obchodník obchodně spojený s SC Republica SA),
- SC Metalexportimport SA, Bukurešť (nezávislý vývozce / obchodník),
- Sota Company, Bukurešť (nezávislý vývozce / obchodník).

Vývoze ve Slovenské republice:

- Železiarne Podbrezová a. s., Podbrezová.

Vývozci podléhající šetření k přezkumu*Vývozce v Maďarsku:*

- Csepel Tubes Co. Ltd., Budapešť.

Vývozci v Polsku:

- Huta Andrzej SA, Zawadzkie,
- Huta Batory SA, Chorzów,
- Stalexport SA (obchodně spojený obchodník), Katowice.

Vývozce v Chorvatské republice:

- Željezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Sisak.

V průběhu šetření chorvatský dovozce informoval Komisi, že společnost změnila své jméno na Željezara Sisak – Sisak Tubemills Ltd. Komise dospěla k závěru, že tato změna jména nemá žádný vliv na závěry šetření.

- (9) V rámci obou šetření byl zkoumán dumping v období od 1. září 1995 do 31. srpna 1996, dále jen „období šetření“.

Zkoumání újmy a pravděpodobnosti pokračování nebo obnovení újmy se týkalo období od ledna 1992 do konce období šetření.

- (10) Všechny dotčené strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě vznikl záměr doporučit uložení konečných opatření nebo pozměnění stávajících konečných opatření.

B. ŠETŘENÍ VÝROBEK**1. Dotyčný výrobek**

- (11) Výrobky dotčené oběma šetřeními jsou tyto:

- a) bezešvé trubky, ze železa nebo nelegované oceli používané pro ropovody a plynovody, o vnějším průměru nejvýše 406,4 mm;
- b) bezešvé trubky s kruhovým průřezem, ze železa nebo nelegované oceli, tažené nebo válcované za studena, jiné než přesné trubky; a
- c) ostatní trubky s kruhovým průřezem, ze železa nebo nelegované oceli, jiné než se závitů nebo než vhodné k řezání závitů, o vnějším průměru nejvýše 406,4 mm,

v současné době zařazené do podpoložek KN 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 a 7304 39 93.

V souladu se stanoviskem, které Rada zaujala v nařízení (EHS) č. 1189/93 a které bylo potvrzeno v 10. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, všechny bezešvé trubky zařazené do výše uvedených podpoložek KN se považují za jeden výrobek (dále jen „dotyčný výrobek“) pro účely jak nového šetření, tak šetření k přezkumu.

2. Obdobné výrobky

- (12) Všechny bezešvé trubky podléhající oběma šetřeními byly shledány podobnými ve svých základních fyzikálních a technických charakteristikách a ve svém konečném užití, bez ohledu na to, zda jsou vyráběny ve Společenství nebo v zemích podléhajících šetřením.

Někteří vývozci tvrdili, že jejich výrobky by se neměly považovat za podobné výrobkům výrobců ze Společenství nebo výrobkům jiných vyvážejících výrobců, protože existují kvalitativní a technické rozdíly a rozdíly v distribučních cestách, užití a vnímání na trhu.

Bylo však zjištěno, že dotyčný výrobek se distribuuje podobnými cestami. Základní používání a celkové užití je podobné. Existuje značný stupeň zaměnitelnosti, a tudíž konkurence mezi všemi dováženými výrobky podléhajícími oběma šetřením a výrobky vyráběnými výrobci ve Společenství. Dále bylo konstatováno, že základní technické a fyzikální charakteristiky všech těchto dovážených výrobků jsou až na malé rozdíly totožné s výrobky vyráběnými výrobci ve Společenství nebo jsou jim velmi podobné.

Výrobky pocházející z různých zemí, kterých se týká šetření, a výrobky vyráběné a prodávané ve Společenství jsou proto považovány za podobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

C. DUMPING

ANTIDUMPINGOVÉ ŠETŘENÍ

1. Česká republika

a) Spolupráce

- (13) Společnost, která byla považována za nespolutracující, následně sdělila Komisi písemně námítky vůči tomuto zacházení s odůvodněním, že ustanovení článku 18 základního nařízení nejsou na ni použitelná. Zdůrazňovala, že neměla v úmyslu klamat, a tvrdila, že jednala podle svých nejlepších možností; přestože uznala, že seznamy tuzemských a exportních prodejtů, dobropisů, údaje o obratu podle zákazníků a informace o výrobních nákladech zdaleka nejsou dokonalé, Komise je neměla ignorovat. Kritizovala Komisi též za to, že nevezala dostatečně v úvahu privatizační obtíže a specifické problémy České republiky při přechodu na tržní ekonomiku. Konečně argumentovala tím, že vzhledem ke změně vlastníka společnosti, ke které došlo v dubnu 1997 (po zastavení výroby v předchozím měsíci), by nebylo spravedlivé zavést sankce vůči novému vlastníkovi.

Důvody, které vedly Komisi k tomu, aby považovala jednu z českých společností za nespolutracující s šetřením, jsou uvedeny v bodu odůvodnění 14 prozatímního nařízení. Stojí za připomenutí, že při ověřování bylo zjištěno, že seznamy předložené Komisi jako odpověď společnosti na

dotazník obsahovaly několik stovek domácích a vývozních transakcí, ke kterým nikdy nedošlo. To bylo nejen silně klamavé, ale vedlo též k tomu, že Komise nemohla s žádnou mírou jistoty určit ani spolehlivou běžnou hodnotu, ani spolehlivou vývozní cenu. Bez ohledu na důvody (a Komise v tomto ohledu poukazuje na to, že vysvětlení původně poskytnuté společností bylo naprosto neuspokojivé a zcela odlišné od vysvětlení později předloženého písemně) nelze říci, že by tento postoj byl v souladu s obecně přijímanými účetními zásadami. Za daných okolností nezbylo Komisi nic jiného než odpověď zamítnout a použít článek 18 základního nařízení, v neposlední řadě proto, že by jinak diskriminovala ostatní společnosti, plně spolupracující na šetření.

Pokud jde o otázku změny vlastnictví, protože k ní došlo po ukončení období šetření, nejde o faktor, který lze považovat za relevantní pro toto řízení (viz čl. 6 odst. 1 základního nařízení).

b) Běžná hodnota

- (14) Jeden z českých výrobců zpochybnil metodiku, kterou používá Komise k určení běžné hodnoty pro skupinu výrobků (viz bod odůvodnění 16); zejména tvrdil, že nic v základním nařízení neospravedlňuje postup, kdy Komise počítá běžnou hodnotu pouze na základě průměru ziskových prodejů, nikoli na základě průměru všech prodejů ve skupině. Stejný výrobce měl námítky proti tomu, že Komise při konstrukci běžné hodnoty pro určité skupiny používá ziskovou marži získanou ze ziskových domácích prodejů v jiných výrobních skupinách.

Tento požadavek nemohl být přijat, protože je v rozporu jak se základním nařízením, tak s obvyklou praxí orgánů Společenství. Pokud jde o první bod, jestliže objem domácích prodejů pod jednotkovými náklady představuje více než 20 % prodejů, je běžná hodnota založena pouze na ziskových prodejích v souladu s čl. 2 odst. 4 třetím pododstavcem základního nařízení. Pokud jde o druhý bod, Komise jednala v souladu s čl. 2 odst. 6 základního nařízení, když použila ziskovou marži na prodeje „podobných výrobků uskutečněné v rámci běžného obchodního styku vývozcem nebo výrobcem, který je předmětem šetření“.

Jeden výrobce měl rovněž námitky proti tomu, že jeho vlastní prodejní, všeobecné a administrativní výdaje byly nahrazeny výdaji jiné, s ním obchodně spojené společnosti (viz bod odůvodnění 16 prozatímního nařízení), s odůvodněním, že takové výdaje by se měly v souladu s čl. 2 odst. 6 základního nařízení zakládat na „skutečných datech“ týkajících se dotčeného výrobce. Komise dospěla k názoru, že příslušné účetní doklady předložené výrobcem nedokládaly dostatečně čísla uvedená v odpovědi na dotazník. Po oznámení záměrů Komise předložila společnost další vysvětlení a tabulky, které však představovaly dodatečné neověřitelné informace, a proto nemohly být vztahy v úvahu.

Oba spolupracující výrobci vznesli námitky proti vyřazení vzájemných prodejů ze seznamů transakcí z důvodu, že nejsou obchodně spojeni, a i kdyby byli, Komise neprokázala, že ceny byly tímto vztahem ovlivněny.

To nelze přijmout. Protože obě společnosti mají společného akcionáře (viz bod odůvodnění 22 prozatímního nařízení a bod odůvodnění 17 níže), jsou obchodně spojeny. Kromě toho čl. 2 odst. 1 základního nařízení jasně říká, že „ceny mezi stranami, které se jeví jako obchodně spojené, (...) se nemohou považovat za dosažené v rámci běžného obchodního styku (...), ledaže je prokázáno, že nejsou tímto vztahem dotčeny“. Protože to prokázáno nebylo, sporné transakce nebyly do seznamu znovu zařazeny.

Pokud jde o běžnou hodnotu, nebyly předloženy žádné další připomínky, a proto Rada potvrzuje závěry, jak jsou uvedeny v prozatímním nařízení.

c) Vývozní cena

- (15) Pokud jde o určení vývozní ceny, nebyly předloženy žádné připomínky. Nicméně byla provedena malá úprava ziskové marže snížené u obchodně spojeného rakouského dovozce (viz bod odůvodnění 18 prozatímního nařízení), a to po přezkoumání ziskových marží dosahovaných obchodně nespojenými dovozci v průběhu šetření.

d) Porovnání

- (16) K tomuto bodu nebyly předloženy žádné připomínky, a proto se závěry Komise potvrzují.

e) Dumpingové rozpětí

- (17) Spolupracující společnosti vnesly námitku proti rozhodnutí Komise stanovit dumpingové rozpětí na základě porovnání váženého průměru běžných hodnot s jednotlivými vývozními cenami (a nikoli váženého průměru

vývozních cen) s odůvodněním, že Komise svůj postup v bodu odůvodnění 21 prozatímního nařízení dostatečně nezdůvodnila.

V uvedeném nařízení Komise konstatovala, že její postup je odůvodněný potřebou, aby odrážel plný rozsah praktického dumpingu, a proto, že existuje struktura vývozních cen, která se výrazně liší podle jednotlivých členských států a období. Komise přezkoumala své výpočty a došla k závěru, že rozdíly ve vývozních cenách mezi zeměmi nepředstavují dostatečně zřetelnou strukturu. Komise však stojí za svým zjištěním, že existuje struktura vývozních cen lišících se podle období, která vedla k významnému zvýšení dumpingu (se zřetelnou strukturou) po skončení platnosti množstevních omezení dne 31. prosince 1995, a proto se postup přijatý v prozatímním nařízení potvrzuje.

Rozhodnutí Komise považovat oba spolupracující výrobce za obchodně spojené, a z toho plynoucí stanovení jediného dumpingového rozpětí pro oba dva, se setkala se silnou námitkou na základě argumentace, že obě společnosti mají oddělené vedení a mají odlišnou strukturu nákladů a cen. Dále bylo tvrzeno, že většinový akcionář (Fond národního majetku) jedná pouze jako svěřenský správce a nemá žádný vliv na obchodní vedení společností.

Komise zastává názor, že v zemi s tržním hospodářstvím rozhoduje většinový akcionář, v jaké právní formě budou organizovány jeho obchodní zájmy ve vyvážející zemi. Jeho kontrola nebo potenciální kontrola takových zájmů normálně nezávisí na tom, jsou-li společnosti součástí jedné právnické osoby, nebo jsou-li organizovány v různých právnických osobách. Konkrétněji stanovení odlišných dumpingových rozpětí pro obchodně spojené společnosti v sobě nese riziko, že vývoz může být realizován skrze společnost s nejnižší dumpingové rozpětí. Z tohoto důvodu byl učiněn závěr, že různí výrobci ve vyvážející zemi musejí být přesto považováni za jediný subjekt pro účely tohoto řízení, pokud kontrola všech těchto společností spočívá v rukou téhož akcionáře.

- (18) Na základě prozatímních zjištění Komise popsaných v bodech odůvodnění 14 až 23 prozatímního nařízení, a s ohledem na úpravu popsanou v bodu odůvodnění 15 výše, byly konečná dumpingová rozpětí, vyjádřená v procentech hodnoty dovozu CIF franko hranice Společenství, pro dvě spolupracující společnosti stanovena takto:

— Nová Huť, a. s.	5,1 %
— Vítkovice, a. s.	5,1 %

Výpočet zbytkového dumpingového rozpětí byl revidován. Místo použití nejvyšších běžných hodnot zjištěných pro tyto dva české výrobce byl při konečném rozhodování použit vážený průměr běžných hodnot. Na tomto základě činí nyní zbytkové dumpingové rozpětí, vyjádřené v procentech hodnoty dovozu CIF franko hranice Společenství, pro dvě spolupracující společnosti 28,6 %;

2. Rumunsko

a) Běžná hodnota

- (19) Jedna společnost požadovala, aby rezervy zahrnuté do prodejních, všeobecných a administrativních nákladů společnosti nebyly brány v úvahu s ohledem na to, že nevyužité rezervy se na konci roku ruší. V případě, kdy byly tyto rezervy skutečně zrušeny a nebyly nahrazeny jinými náklady, a v míře, v níž zřetelně vyplynulo z informací obsažených v odpovědi na dotazník nebo poskytnutých při ověření na místě, že tyto rezervy nepředstavují skutečné náklady, byl výpočet prodejních, všeobecných a administrativních nákladů upraven.

Jedna společnost požadovala úpravu výrobních nákladů, která by odrážela neexistenci určitých prodejních nákladů, zejména na balení, u prodejů uskutečněných na domácím trhu. Bylo tvrzeno, že pokud jde o tyto prodejní náklady, které byly Komisí zahrnuty do výpočtu běžné hodnoty, zákazníci je fakticky společnosti uhradili. Komise to přijala, a proto byla provedena příslušná revize výpočtu výrobních nákladů této společnosti.

Jedna společnost tvrdila, že když Komise stanovuje běžnou hodnotu, měla by použít všechny prodeje včetně prodejů, které nebyly provedeny v rámci běžného obchodního styku, tj. prodejů uskutečněných se ztrátou. Komise byla na základě čl. 2 odst. 4 základního nařízení toho názoru, že prodeje uskutečněné se ztrátou musejí být vyloučeny ze stanovení běžné hodnoty v případě, kdy tyto prodeje tvoří více než 20 % všech tuzemských prodejů. Žádost této společnosti proto nelze přijmout, vzhledem k podmínkám základního nařízení a k obvyklé praxi orgánů Společenství při stanovování běžné hodnoty.

Dvě společnosti argumentovaly, že podle Evropské dohody, a zejména čl. 34 odst. 2 této dohody, by Komise měla při stanovování běžné hodnoty vždy vybírat metodu,

kteřá je pro společnosti nejvýhodnější. Tento argument byl zamítnut z důvodu, že čl. 34 odst. 2 uvedené dohody se týká pouze výběru opatření, která má Komise přijmout poté, co byla konstatována existence dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Společenství, nikoli skutečných metod výpočtu používaných při zjišťování.

Jedna společnost tvrdila teprve ve velmi pozdní fázi řízení (při slyšení po sdělení prozatímních závěrů), že prodej ze zásob by neměl být při výpočtu běžné hodnoty brán v úvahu, protože dotyčné zboží nemá osvědčení o jakosti, a proto nepředstavuje podobný výrobek, a že všechny prodeje využívající zápočet jako prostředek platby by rovněž měly být vyloučeny, protože se neuskutečňují v rámci běžného obchodního styku. Tato tvrzení nebyla předložena včas, tj. ani jako odpověď na dotazník ani na místě ani v následující fázi řízení, kdy byla společnost vyzvána k předložení připomínek. V žádném dokumentu předloženém společností nebyla Komise schopna rozlišit prodeje ze zásob od jiných prodejů ani prodeje s osvědčením o jakosti od prodejů bez nich. Navíc bylo v průběhu šetření zjištěno, že prodeje provedené s využitím zápočtu byly opravdu uskutečněny v rámci běžného obchodního styku. Z těchto důvodů byla obě tvrzení zamítnuta.

Nebyly předloženy žádné další připomínky. Se zohledněním výše uvedených změn se potvrzují závěry ohledně běžné hodnoty, jak byly zveřejněny v prozatímním nařízení.

b) Vývozní cena

- (20) Nebyly provedeny žádné změny metodiky používané při výpočtu vývozních cen. Závěry ohledně vývozních cen, jak byly zveřejněny v prozatímním nařízení, se proto potvrzují.

c) Porovnání

- (21) V rámci prozatímních závěrů Komise zamítla žádost dvou rumunských společností o úpravu běžné hodnoty o úvěrové podmínky. Obě společnosti svou žádost zopakovaly. Při šetření však bylo zjištěno, že ve velké většině případů v Rumunsku při vypořádání transakcí nedochází k převodu hotovosti. Platba se totiž obvykle provádí „zápočtem“, což je buď barterový obchod nebo výměna obchodních směnek. Čl. 2 odst. 10 písm. g) základního nařízení specifikuje, že se provádí úprava o úvěr, pokud jde o faktor, který se bere v úvahu při určování účtovaných cen. Šetření prokázalo, že tyto náklady nepředstavovaly faktor,

který se bere v úvahu při určování účtovaných cen. V případě platby formou zápočtu totiž nedochází k převodu peněz, a tedy neexistuje dopad na finanční situaci společností. Šetření navíc prokázalo, že při jakýchkoli způsobech platby se obvykle nedodrží datum splatnosti. Žádosti o úpravu z důvodu úvěru byly proto opět zamítnuty.

Jedna společnost tvrdila, že u vývozních prodejů uskutečněných pro určité zákazníky ve Společenství nebyla vyplacena provize a že by neměly být upravovány vývozní ceny účtované těmto zákazníkům. Komise své výpočty příslušným způsobem upravila.

Jedna společnost žádala úpravu běžné hodnoty o rozdíly v úrovni obchodu. Protože taková žádost nebyla předložena v žádném okamžiku v průběhu šetření před připomínkami společností k prozatímním závěrům Komise, nebylo možné ji považovat za platnou. Navíc nebyla doložena žádnými doklady a byla v rozporu s informacemi, které společnost sdělila jako odpověď na dotazník a které poskytla při ověření na místě.

Nebyly předloženy žádné další připomínky ohledně porovnání. Prozatímní závěry se proto potvrzují;

d) *Dumpingové rozpětí*

- (22) Jedna společnost tvrdila, že výpočet dumpingového rozpětí by neměl být prováděn na základě porovnání váženého průměru běžných hodnot s upravenými vývozními cenami pro každou skupinu v jednotlivých transakcích, nýbrž na základě porovnání váženého průměru běžných hodnot a váženého průměru vývozních cen.

Toto tvrzení bylo zamítnuto poté, co byla znovu zvážena metodika použitá pro všechny rumunské společnosti a bylo zjištěno, že:

- u jedné společnosti nebyl žádný rozdíl v dumpingovém rozpětí podle obou metod, protože všechny vývozní transakce byly uskutečněny za dumpingové ceny,
- u tří společností byla zjištěna struktura vývozních cen, která se výrazně lišila podle místa určení nebo období.

S ohledem na výše uvedené a v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení metoda porovnávacího váženého průměru běžných hodnot podle období s jednotlivými upravenými vývozními cenami v jednotlivých transakcích byla pro účely konečného určení ponechána.

Všichni spolupracující rumunští výrobci / vývozci zpochybňovali skutečnost, že Komise stanovila – na základě společného většinového podílu – jednotné dumpingové rozpětí, a požadovali individuální zacházení. Z důvodu uvedeného v bodu odůvodnění 17 nemohla být tato žádost akceptována.

Dvě společnosti tvrdily, že Komise jim měla oznámit všechny prvky dumpingového výpočtu pro všechny společnosti, protože byly použity pro stanovení globálního dumpingového rozpětí; tím, že tak neučinila, porušila Komise jejich právo na obhajobu. Komise v souladu s čl. 20 odst. 1 základního nařízení podrobně vysvětlila každé společnosti základní fakta a úvahy, podle kterých vypočítala individuální dumpingové rozpětí dané společnosti, a dále vysvětlila metodiku použitou pro stanovení jednotného dumpingového rozpětí. Protože všechny společnosti mají stejného majoritního akcionáře, mohou si jeho prostřednictvím snadno vyměňovat veškeré informace, a tak plně využít svého práva na obhajobu.

Nebyly předloženy žádné další připomínky. Závěry, jak byly zveřejněny v prozatímním nařízení, se proto potvrzují.

- (23) Konečně stanovená dumpingová rozpětí váženého průměru, vyjádřená v procentech hodnoty dovozů CIF franko hranice Společenství, činí pro čtyři spolupracující výrobce:

— SC Artrom SA:	9,8 %
— SC Petrotub SA:	9,8 %
— SC Republica SA Trade Copany:	9,8 %
— SC Silcotub SA:	9,8 %.

Zbytkové dumpingové rozpětí, vyjádřené v procentech hodnoty dovozů CIF franko hranice Společenství, zůstává nezměněno ve výši 38,2 %;

3. Slovenská republika

a) *Běžná hodnota*

- (24) Slovenský výrobce zpochybnil metodiku použitou Komisí pro určení běžné hodnoty pro dvě skupiny výrobků (viz bod odůvodnění 31 prozatímního nařízení); zejména tvrdil, že Komise se mylí, když počítala běžnou hodnotu na základě průměru pouze ziskových prodejů, nikoli průměru všech prodejů ve skupinách. Jako důvod uvedl, že skupiny byly celkově ziskové, takže během období šetření byly všechny náklady pokryty na základě váženého

průměru. Kromě toho argumentoval za použití čl. 34 odst. 2 Evropské dohody, že Komise měla podle svého uvážení použít metodu, která „nejméně narušuje fungování dohody“.

Oba tyto argumenty byly zamítnuty ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v bodu odůvodnění 19 výše.

Ohledně běžné hodnoty nebyly předloženy žádné další připomínky a závěry Komise, jak byly zveřejněny v prozatímním nařízení, se proto potvrzují.

b) Vývozní cena

- (25) Společnost vznesla námitku proti konstrukci vývozní ceny ze strany Komise (viz bod odůvodnění 32 prozatímního nařízení), a zejména proti jejímu rozhodnutí odečíst 4 % ziskovou marži od cen účtovaných italskou dceřinou společností. Argumentovala, že tato marže je nadměrná a že Komise měla užít vlastní údaje italské společnosti. Dále tvrdila, že Komise si špatně vyložila údaje o prodejních, všeobecných a administrativních nákladech předložených společností, v důsledku čehož byla zvýšena míra těchto nákladů, a tedy i dumpingového rozpětí. Naznačila také, že korektnější by bylo konsolidovat prodejní, všeobecné a administrativní výdaje obou společností a použít jedinou procentní míru.

Komise založila 4 % marži na průměru ziskových marží dosažených čtyřmi obchodně nespojenými dovozci vyjmenovanými v bodu odůvodnění 6 písm. c) prozatímního nařízení. Údaje však přezkoumala a došla k závěru, že pro účely konečného určení by měla být použita upravená hodnota 3,8 %. Ačkoli byla vznesena námitka, že dva ze čtyř dovozců jsou fakticky obchodně spojeni s výrobcí ve Společenství, Komise byla toho názoru, že ziskové marže zjištěné pro tyto společnosti odrážely zisk z jejich prodeje nezávislým zákazníkům ve Společenství. Pokud jde o míru prodejních, všeobecných a administrativních výdajů, Komise údaje přezkoumala a došla k závěru, že výdaje byly nejen nadsazeny, ale též že by bylo bývalo vhodnější konsolidovat údaje švýcarské a italské obchodní firmy, neboť měly obdobný vztah ke slovenskému vývozci a používaly většinou stejné prostory. Proto byla použita globální míra prodejních, všeobecných a administrativních výdajů.

c) Porovnání

- (26) Společnost požadovala úpravu z titulu „distribuční cesty“, kterou podle ní Komise nevzala v úvahu při svém prozatímním určení. Argumentovala, že taková úprava je odůvodněná, aby odrážela fakt, že společnost prodávala na

domácím trhu přímo obchodníkům, zatímco na trhu Společenství prodávala prostřednictvím své italské a švýcarské společnosti; tvrdila rovněž, že tato úprava je nezbytná, aby bylo zajištěno spravedlivé porovnání s vypočtenou vývozní cenou.

Tento požadavek je již pokryt rabaty a množstevními slevami, které byly společností poskytnuty. Čl. 2 odst. 10 základního nařízení výslovně stanoví, že „je nutno vyhnout se jakékoli duplicitě úprav, zejména u slev, rabatů, množství a úrovně obchodu“. Protože běžná hodnota již byla upravena směrem dolů, aby odrážela fakt, že prodeje ve Společenství se uskutečňovaly převážně velkým zákazníkům, není poskytnutí další úpravy odůvodněné.

Žádné další připomínky nebyly předloženy a závěry Komise se proto potvrzují.

d) Dumpingové rozpětí

- (27) Společnost vznesla námitku proti rozhodnutí Komise stanovit dumpingové rozpětí na základě porovnání váženého průměru upravených běžných hodnot s upravenými jednotlivými vývozními cenami (místo váženého průměru vývozních cen) s odůvodněním, že Komise svůj postup v bodu odůvodnění 34 prozatímního nařízení dostatečně nezodůvodnila.

Komise sice stojí za svou argumentací uvedenou ve zmíněném bodu odůvodnění 34, avšak úpravy, které od té doby provedla u údajů použitých k výpočtu dumpingového rozpětí, vedou k tomu, že rozdíl mezi oběma metodami už není tak velký, aby ospravedlnil její původní postup. Proto rozhodla vrátit se pro účely konečného určení k metodě porovnání váženého průměru běžných hodnot s váženým průměrem vývozních cen. Prozatímní zjištění byla příslušným způsobem pozměněna.

- (28) Na základě předchozích zjištění Komise popsaných v bodech odůvodnění 31 až 35 prozatímního nařízení, a s ohledem na změny popsané výše, bylo dumpingové rozpětí, vyjádřené v procentech hodnoty dovozů CIF franko hranice Společenství, pro spolupracujícího výrobce stanoveno takto:

— Železiarne Podbrezová a. s.: 7,5 %.

Zbytkové dumpingové rozpětí se stanovuje na stejné úrovni.

4. Rusko

ŠETŘENÍ K PŘEZKUMU

a) Běžná hodnota

- (29) Pět ze šesti ruských společností sdělilo Komisi písemně námitku proti jejímu rozhodnutí považovat je za nespolupracující. Důvody pro toto rozhodnutí Komise jsou uvedeny v bodu odůvodnění 36 prozatímního nařízení. Společnosti tvrdily, že navzdory případným nedostatkům ve svých odpovědích byly samy ochotny při šetření spolupracovat a byly připraveny doplnit jakékoli dodatečné informace, které mohla Komise požadovat. Některé společnosti žádaly o individuální zacházení nebo nabídly individuální závazek, nebo žádaly, aby byly vzaty v úvahu jejich komparativní výhody.

Komise však i nadále trvá na svém názoru, že neposkytnutím informací přesných, úplných a v požadované formě ztratily ruské společnosti právo být považovány za strany spolupracující s šetřením. Ačkoli není sporu o tom, že některé odpovědi byly podrobnější než jiné, všechny měly jeden základní nedostatek: nemožnily Komisi dospět k přesnému určení běžné hodnoty ani vývozní ceny, a to pro způsob seskupení jednotlivých výrobků a transakcí. Některé společnosti předložily další informace poté, co je Komise informovala o svém rozhodnutí použít článek 18 základního nařízení, a některé dále předkládaly nové nebo revidované informace i po vyhlášení prozatímního nařízení. Zůstává nicméně skutečností, že informace, které měla Komise k dispozici v době uzávěrky pro předkládání odpovědí, byly považovány za nedostatečné u všech šesti společností. Bylo by diskriminací ostatních dotčených stran spolupracujících s šetřením, kdyby byly vzaty v úvahu informace předložené dny, týdny a někdy měsíce po uzávěrce.

Závěry Komise se proto potvrzují;

d) Dumpingové rozpětí

- (30) Komise přepočítala ruské dumpingové rozpětí s použitím stejných běžných hodnot, které byly použity při revidování českého zbytkového rozpětí (viz bod odůvodnění 18). Na tomto základě bylo stanoveno dumpingové rozpětí, vyjádřené v procentech hodnoty dovozů CIF franko hranice Společenství, ve výši 26,8 %.

1. Všeobecná poznámka

- (31) Výrobci / vývozci v Polsku a v Maďarsku neposkytli podrobné informace o jednotlivých výrobcích, jak požadovala Komise v tabulce popisu výrobků uvedené v zaslaných dotaznících, nýbrž předložili je rozdělené na skupiny výrobků, které byly zařazeny podle různých kritérií, např. tloušťka stěny. V některých případech proto skupiny obsahovaly výrobky zařazené do různých podpoložek KN. Z tohoto důvodu a pro nemožnost získat podrobnější údaje na místě mohla Komise založit své výpočty pouze na skupinách výrobků, nikoli na jednotlivých výrobcích.

2. Maďarsko

a) Běžná hodnota

- (32) Během období šetření prodával jediný maďarský výrobce/vývozce v Evropském společenství čtyři výrobové skupiny. Skupiny 1, 2 a 3 spadaly celé do podpoložky KN 7304 39 91, zatímco skupina 4 zahrnovala směs modelů, z nichž některé patřily do podpoložky KN 7304 39 91. a některé do podpoložky KN 7304 39 93. Předložené a ověřené technické informace nebyly dostatečně podrobné, aby umožnily Komisi rozdělit výrobovou skupinu 4 do dvou podpoložek KN. Vzhledem k tomu, že statistika Eurostat vykazala za období šetření značné dovezené množství patřící do podpoložky KN 7304 39 93 a že pouze jeden maďarský výrobce / vývozce prodával ve stejném období dotýčný výrobek do Společenství, Komise považovala výrobovou skupinu 4 za spadající výhradně do podpoložky KN 7304 39 93.

Na místě bylo zjištěno, že podrobné vývozní údaje poskytnuté společností byly nespolehlivé, protože jeden zákazník ze Společenství, na něhož připadalo 7 % vykázaných prodejů dotýčného výrobku do Společenství, byl opomenut a počítačový soubor s vývozními transakcemi obsahoval i v dalších ohledech chyby, které společnost nemohla opravit. Zkouška 5 % globální reprezentativnosti pak byla provedena porovnáním množství prodaného v tuzemsku s dovozními statistikami Eurostatu, které Komise vybrala jako nezávislý zdroj informací v souladu s čl. 18 odst. 5

základního nařízení. Na tomto základě bylo určeno, že tuzemské prodeje mohou být ve všech případech považovány za reprezentativní pro stanovení běžné hodnoty, jak celkově, tak na úrovni skupiny výrobků, v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení.

U každé ze čtyř výše zmíněných skupin bylo dále určováno, zda mohou být tuzemské prodeje považovány za uskutečněné v rámci běžného obchodního styku. U skupin 2 a 3 představovaly ziskové prodeje méně než 10 % tuzemských prodejů v těchto výrobních skupinách. Pro tyto skupiny musela být proto běžná hodnota vypočtena v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení. To bylo provedeno na základě výrobních nákladů, k nimž byla přičtena příslušná částka prodejních, všeobecných a administrativních nákladů a zisk. Pro tyto účely byly vzaty v úvahu skutečné údaje výrobce / vývozce týkající se výroby a prodejů uskutečněných v rámci běžného obchodního styku. Pokud jde o skupiny 1 a 4, tuzemské prodeje byly ziskové z 10 až 80 %. Proto byly u těchto dvou skupin v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení stanoveny běžné hodnoty pouze na základě ziskových prodejů. Protože čtyři výrobní skupiny definované společností odpovídají podpoložkám KN 7304 39 91 a 7304 39 93, Komise se rozhodla určit běžnou hodnotu pro každou podpoložku KN. Protože bylo zjištěno, že seznam vývozních transakcí je nespolehlivý a nedá se použít jako základ pro vážení prvních tří výrobních skupin, nebylo možné určit vážený průměr běžných hodnot nalezených pro tyto tři skupiny. Proto byl pro stanovení běžné hodnoty pro podpoložku KN 7304 39 91 vzat v úvahu aritmetický průměr běžných hodnot vypočtených pro příslušné tři výrobní skupiny. Jak bylo vysvětleno výše, Komise považovala podpoložku KN 7304 39 93 za odpovídající výrobní skupině 4. Běžná hodnota pro podpoložku KN 7304 39 93 byla proto určena jako běžná hodnota skupiny 4.

b) Vývozní cena

- (33) Jak bylo vysvětleno v předchozím bodu odůvodnění, v průběhu ověřovací návštěvy v závodě jediného dotčeného maďarského vývozce bylo zřejmé, že údaje o vývozech zaslané v odpovědi na dotazník vykazují významné odchylky od vnitřních záznamů společnosti.

Po této ověřovací návštěvě byla společnost písemně informována, že vzhledem k podstatným rozdílům zjištěným na místě a nemožnosti řádně určit skutečné údaje o vývozu nebylo možné použít zaslané informace k určení ceny při vývozu do Společenství a že zjištění týkající se této vývozní ceny se budou muset zakládat na skutečnostech, které jsou

dostupné podle článku 18 základního nařízení. Společnosti byla současně dána možnost předložit připomínky. V tomto okamžiku byl předložen zcela nový soubor, který měl údajně představovat správnou verzi výpisu vývozních transakcí. Tyto údaje Komise zamítla, protože nové informace nebylo možné ověřit.

Aby určila maďarské vývozní ceny, vybrala Komise v souladu s čl. 18 odst. 5 základního nařízení jako nezávislý zdroj informací úřední dovozní statistiky zveřejněné Eurostatem. Byla však vzata v úvahu pouze množství vykazovaná pro dvě podpoložky KN, které tento výrobce vyvážá do Evropského společenství.

c) Porovnání

- (34) Za účelem spravedlivého porovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na úrovni cen ze závodu byly náležitě zohledněny formou úprav rozdíly, o kterých bylo tvrzeno a dokázáno, že mají vliv na srovnatelnost cen. Tyto úpravy byly provedeny v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení a týkaly se dopravy, pojištění, manipulace, vedlejších nákladů a úvěrových nákladů.

Pokud jde o žádosti o úpravu z titulu:

- dovozních poplatků a nepřímých daní,
- slev, rabatů a množství,
- úrovně obchodu,
- měnové konverze,

je třeba poznamenat toto:

Dovozní poplatky a nepřímé daně

Společnost požadovala úpravu ve výši 8 % pro dodatečné clo zaplacené za dovážené suroviny, v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení. Avšak v průběhu ověřování na místě úředníci Komise zjistili, že u vyvážených výrobků není clo refundováno. Proto byl tento požadavek považován za neodůvodněný.

Slevy, rabaty a množství

Společnost požadovala v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. c) základního nařízení úpravu ve výši 4 % pro rozdíly v objemu nakupovaném tuzemskými zákazníky

a zákazníci ve Společenství, a tvrdila, že u větších zakázek byly placeny nižší ceny. Protože na podporu tohoto tvrzení nebyly předloženy žádné důkazy, bylo zamítnuto.

Úroveň obchodu

Společnost požadovala v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení úpravu ve výši 12 % pro rozdíly mezi distribučními cestami ve Společenství a na tuzemském trhu. Tvrdila, že všichni zákazníci ve Společenství jsou nezávislí obchodníci, zatímco 49 % domácích zákazníků jsou koneční uživatelé. Tento údaj uvedený v dotazníku v tabulce popisující distribuční cesty v sekci tuzemských prodeju nebyl v souladu s údaji obsaženými v seznamu tuzemských zákazníků, v němž byli všichni tuzemští zákazníci označeni jako „nezávislí obchodníci“, což odpovídá situaci převažující na trhu Společenství. Vývozce tvrdil, že tento nesoulad byl zaviněn „jazykovou chybou“. Zdali tomu tak skutečně bylo, je však lhostejné, neboť vedle nekonzistentní odpovědi společnosti úředníci Komise také zjistili, že tuzemské ceny používané společností podléhají stejné cenové politice a ceníku bez ohledu na druh zákazníka. Tento požadavek proto nemohl být vzat v úvahu.

Měnová konverze

Pokud jde o konverzi vývozní ceny, vývozce tvrdil, že měly být použity měsíční směnné kurzy, nikoli roční kurz. Je však třeba připomenout, že určení vývozní ceny bylo založeno na údajích Eurostatu, protože seznam transakcí předložený vývozcem nebylo možné použít. Protože údaje Eurostatu neberou v úvahu datum prodeje, nýbrž datum celního prohlášení dovozce, užití měsíčních údajů by nepřineslo lepší odraz prodejních podmínek. Požadavek vznesený vývozcem proto nemohl být přijat.

d) Dumpingové rozpětí

- (35) Porovnání váženého průměru běžných hodnot s váženým průměrem vývozních cen provedené na bázi kódů KN prokázalo existenci dumpingu, kde dumpingové rozpětí odpovídalo částce, o kterou běžná hodnota převyšovala vývozní cenu.

Dumpingové rozpětí, vyjádřené v procentech hodnoty dovozu CIF franko hranice Společenství, bylo pro jediného maďarského výrobce / vývozce stanovena takto:

— Csepel Tubes Co. Ltd.: 36,5 %.

Protože tento jediný známý výrobce představuje téměř celý maďarský vývoz dotyčného výrobku do Společenství, bylo zbytkové dumpingové rozpětí stanoveno na stejné úrovni;

3. Polsko

a) Spolupráce

- (36) Odpovědi na dotazník Komise zaslalo šest společností, přičemž tři odpovědi (předložené dvěma výrobci / vývozci a jednou obchodně spojenou obchodní společností) byly považovány za nedostatečné. Byl proto učiněn závěr, že tyto tři společnosti neposkytly ve stanovené lhůtě informace, které byly považovány za nezbytné pro šetření, a tyto společnosti byly informovány o záměru Komise použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a založit zjištění na dostupných skutečnostech.

Tři další společnosti, jejichž odpovědi byly považovány za dostatečné (dva výrobci / vývozci a jedna obchodní společnost obchodně spojená s jedním výrobcem / vývozcem) byly následně prověřovány na místě. Ze dvou výrobců / vývozců však jeden odmítl poskytnout úředníkům Komise kopie základních dokumentů, jako jsou tuzemské prodeje, seznamy zákazníků a ceníky, původní faktury za tuzemské prodeje a seznam exportních zákazníků odpovídající kódům v seznamu vývozních prodejů. Při ověření se dále zjistilo, že společnost ve své odpovědi neoznámila své prodeje do Společenství během období šetření, které byly uskutečněny prostřednictvím obchodně spojené společnosti. Vzhledem k těmto nedostatkům a nemožnosti ověřit základní součásti informací, které společnost uvedla, nemohla Komise použít předložené informace k určení běžné hodnoty a vývozní ceny do Společenství. Proto byla tato společnost následně informována, že v důsledku její nespolupráce založí Komise svá zjištění na dostupných skutečnostech v souladu s článkem 18 základního nařízení.

b) Běžná hodnota

Spolupracující strany

- (37) Jako bylo uvedeno v bodu odůvodnění 36, pouze jeden polský výrobce / vývozce a jedna polská obchodní společnost mohly být při tomto šetření k přezkumu považovány za spolupracující strany. Protože u obchodní společnosti nemá význam výpočet individuálního dumpingového rozpětí, byla stanovena jedna běžná hodnota pro jediného spolupracujícího výrobce / vývozce.

Během období šetření prodával tento jediný spolupracující výrobce / vývozce šest skupin výrobků jak na tuzemském trhu, tak ve Společenství. Zkouška globální reprezentativnosti ukázala, že ve stejném období bylo celkové množství dotyčného výrobku prodané na tuzemském trhu více než dvojnásobné oproti množství vyvezenému do Společenství. Tato 5 % zkouška pak byla provedena podle výrobních skupin a vyplynulo z ní, že všech šest výrobních skupin bylo prodáváno na tuzemském trhu v dostatečném množství a může se tedy považovat za reprezentativní pro určení běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení.

Zkouška ziskovosti ukázala, že ze šesti výrobních skupin lze použít tuzemské ceny placené v rámci běžného obchodního styku jako základ pro běžnou hodnotu u pěti z nich, v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Zbývající skupina výrobků měla nedostatečně ziskové prodeje a běžná hodnota byla v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení vypočtena na základě výrobních nákladů, k nimž byla přičtena příslušná částka prodejních, všeobecných a administrativních nákladů a zisk. Pro tento účel byly vzaty v úvahu skutečné údaje výrobce / vývozce týkající se výroby a prodeje podobného výrobku na domácím trhu uskutečněných v rámci běžného obchodního styku.

Nespolupracující strany

Pro čtyři nespolečnické strany byla v souladu s čl. 18 odst. 6 základního nařízení určena běžná hodnota na základě výrobních skupin spolupracujícího výrobce, která odpovídala nejvyšší běžné hodnotě, protože každá jiná volba by byla odměnou za nespolečnické. To však bylo zmírněno tím, že všechny výrobky prodávané spolupracujícím výrobcem na tuzemském trhu patří do skupin výrobků dotčených tímto šetřením, které mají větší průměr a jsou relativně levnější než skupiny výrobků s menším průměrem, které vyvážejí výlučně nespolečnické strany;

c) Vývozní cena

Spolupracující strany

- (38) Během období šetření prodával spolupracující výrobce dotyčný výrobek ve Společenství jak přímo, tak prostřednictvím obchodně spojeného polského prostředníka. Při určení vývozní ceny byly brány v úvahu jak přímé transakce, tak transakce uskutečněné prostřednictvím obchodně spojené obchodní společnosti.

U transakcí uskutečněných prostřednictvím obchodní společnosti byla vývozní cena stanovena podle cen, které této společnosti skutečně byly nebo měly být zaplacené. Protože funkce obchodně spojeného obchodníka může být považována za podobnou funkci obchodníka jednajícího za provizi, byla provize odhadnuta na základě obchodní marže společnosti ověřené na místě. Tato marže byla odečtena od cen účtovaných obchodně spojenou společností nezávislým zákazníkům ve Společenství.

Nespolupracující strany

U tří nespolečnických výrobců / vývozců zvolila Komise v souladu s čl. 18 odst. 5 základního nařízení jako nezávislý zdroj informací dovozní statistiky Eurostatu pro dotyčné podpoložky KN. Vývozní cena pak byla stanovena na tomto základě po odečtení množství a hodnoty zboží prodaného spolupracujícím výrobcem ve Společenství, jak přímo, tak prostřednictvím obchodně spojené spolupracující společnosti, od celkového dovozu.

d) Porovnání

- (39) Za účelem spravedlivého porovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na úrovni cen ze závodu byly náležitě zohledněny formou úprav rozdíly, o kterých bylo tvrzeno a dokázáno, že mají vliv na srovnatelnost cen. Tyto úpravy byly provedeny v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení a týkaly se fyzických charakteristik, dopravy, pojištění, manipulace, vedlejších nákladů, provizí a úvěrových nákladů.

d) Dumpingové rozpětí

- (40) Dumpingové rozpětí pro spolupracujícího výrobce bylo stanoveno podle výrobních skupin porovnáním váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozních cen v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení. Dumpingové rozpětí, vyjádřené v procentech hodnoty dovozu CIF franko hranice Společenství, bylo pro jediného spolupracujícího výrobce stanoveno takto:

— Huta Batory SA: 7,1 %.

Pro nespolečnické strany bylo vypočteno zbytkové dumpingové rozpětí porovnáním běžné hodnoty stanovené v posledním odstavci bodu odůvodnění 37 s vývozní cenou určenou v posledním odstavci bodu odůvodnění 38. Zbytkové dumpingové rozpětí vyjádřené v procentech hodnoty dovozu CIF franko hranice Společenství činí 33,2 %.

4. Chorvatská republika

- (41) S ohledem na závěry o újmě, pokud jde o Chorvatskou republiku (viz body odůvodnění 51 a 69), nebylo považováno za nutné v dumpingovém šetření pokračovat.

D. VÝROBNÍ ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

- (42) Při obou šetřeních spolupracovali stejní výrobci ze Společenství (viz bod odůvodnění 8). Tyto společnosti představovaly více než 90 % celkové výroby výrobku podléhajícího šetření ve Společenství, a tedy většinu celkové výroby dotyčného výrobku ve Společenství.
- (43) Řada vývozců tvrdila, že jejich výrobky nakupují a dovážejí někteří výrobci ve Společenství, kteří vznesli stížnost. Tvrdili, že tito výrobci by měli být vyloučeni z určení výrobního odvětví Společenství pro účely posuzování újmy v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) základního nařízení.

Nebyly předloženy žádné důkazy, které by toto tvrzení podpořily. Šetření provedené Komisí navíc prokázalo, že žádný výrobce ze Společenství dotyčné výrobky nedovážel a že někteří dovozci obchodně spojení s takovými výrobci ve Společenství dováželi během období šetření malé množství dotyčných výrobků. Tyto dovozy byly prodávány na trhu Společenství výlučně těmito obchodně spojenými dovozci, u nichž se zjistilo, že jednali nezávisle a dokonce v konkurenci vůči odbytovým oddělením svých obchodně spojených výrobců. Zkoumání skutečností v každém případě ukázalo, že objem těchto dovozů činil pro každého z výrobců ve Společenství méně než 3 % celkového objemu prodeje těchto výrobků na trhu Společenství.

Má se proto za to, že tak nízký objem dovozů nemohl způsobit újmu výrobcům ve Společenství, a proto není důvod tyto výrobce vyloučit.

Proto budou výrobci uvedení v bodu odůvodnění 8 dále označováni jako „výrobní odvětví Společenství“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

E. ÚJMA

1. Úvodní poznámka

- (44) Je třeba zmínit, že současná platná antidumpingová opatření vůči Maďarsku, Polsku a Chorvatské republice tvoří závazky kombinující množstevní stropy a cenové závazky se zbytkovými valorickými cly.

Dále je třeba poznamenat, že dovozy všech bezešvých trubek (tedy včetně dotyčného výrobku) pocházející z České republiky a ze Slovenské republiky podléhaly v letech 1993 až 1995 systému celních kvót, tj. byly beze cla v rámci množstevních stropů; jakmile bylo stropu dosaženo, vybíralo se clo ve výši 30 %. Tento systém se přestal používat ke konci roku 1995.

- (45) Dále je třeba připomenout, že toto nařízení kombinuje výsledky dvou šetření, z nichž jedno vedlo k vyhlášení prozatímního nařízení. Všechny závěry týkající se újmy, příčinné souvislosti a zájmu Společenství by proto měly být uvažovány současně se závěry popsány v prozatímním nařízení.

2. Spotřeba

- (46) V bodu odůvodnění 48 prozatímního nařízení se konstatuje, že spotřeba Společenství v tunách za měsíc činila 89 900 tun v roce 1992, 69 700 v roce 1993, 84 070 v roce 1994, 92 730 v roce 1995 a 92 130 během období šetření. Tyto závěry nebyly zpochybněny a potvrzují se;

3. Dumpingové dovozy

a) Kumulace

- (47) V prozatímním nařízení Komise dospěla k závěru, že dumpingové dovozy z Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky by měly být pro účely analýzy újmy posuzovány kumulativně, protože dotyčné výrobky byly dováženy z každé vyvážející země ve značném množství, měly významný podíl na trhu a konkurovaly sobě navzájem i výrobkům vyráběným výrobním odvětvím Společenství.

- (48) Někteří vývozců tvrdili, že vzhledem k rozdílům v objemech a mírách růstu dovozů a v konkurenčních podmínkách by měl být dopad těchto dovozů do Společenství posuzován jednotlivě.

- (49) Komise v této souvislosti připomíná, že bylo shledáno, že kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 základního nařízení pro kumulaci dovozů ze všech čtyř dotyčných zemí jsou splněna, konkrétně:

- dumpingové rozpětí stanovené pro jednotlivé země bylo vyšší než *de minimis* (tj. mezi 5,1 % a 38,2 %),
- objem dovozů z každé země nebyl zanedbatelný: podíl na trhu žádné z vyvážejících zemí nebyl *de minimis*, tj. nižší než 1 %, neboť jejich podíl na trhu se pohyboval v rozmezí od 3 % do 8,3 %,

- pokud jde o konkurenční podmínky jak mezi dováženými výrobky navzájem, bylo mezi dováženými výrobky a výrobky prodávanými výrobním odvětvím Společenství zjištěno, že dovážené výrobky jsou zaměnitelné, sledují podobné cenové trendy, mají podobné distribuční cesty a podobnou politiku nízkých cen, která má za následek vysokou míru podbízení (tj. mezi 17,5 a 43,2 %), jsou současně nabízeny ve stejných geografických územích, a tedy konkurují sobě navzájem a výrobkům vyráběným výrobním odvětvím Společenství.

Skutečnost, že dovozy dotyčného výrobku pocházející z České republiky a ze Slovenské republiky podléhaly do 31. prosince 1995 systému celních kvót, nemění nic na závěru, že tyto dovozy splňují kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Je třeba v každém případě poznamenat, že po skončení platnosti tohoto systému se tržní podíl dotčených dovozů zvýšil ze 6,7 % v roce 1995 na 9,6 % během prvních osmi měsíců roku 1996 u českých dovozů a z 2,1 % na 3,4 % za stejné období u slovenských dovozů.

Ze všech výše uvedených důvodů se činí závěr, že závěry učiněné v bodu odůvodnění 49 prozatímního nařízení by měly být zachovány.

- (50) S ohledem na souběžnost obou šetření bylo rovněž zjišťováno, zda dopady dovozů z Maďarska, Polska a Chorvatska by měly být posuzovány kumulativně s dovozy podléhajícími novému šetření.
- (51) Pokud jde o dovozy z Chorvatska, bylo zjištěno, že jejich podíl na trhu Společenství se snížil z 1,8 % v roce 1992 na 0,7 % v období šetření. Vzhledem k nízké a prudce klesající úrovni těchto dovozů, což je opačný případ, než jaký byl zjištěn u jiných dovozů, nebylo považováno za vhodné, aby byly tyto dovozy analyzovány kumulativně. S ohledem na skutečnost, že dovozy z Chorvatska podléhají antidumpingovému opatření, činí se tento závěr také s ohledem na závěry bodu odůvodnění 70 níže o nepravděpodobnosti, že znovu dojde ke újmě.
- (52) Pokud jde o dovozy z Maďarska a Polska, bylo zjištěno, že stejně jako u dovozů, jež jsou předmětem nového šetření, dovážené množství a dumpingové rozpětí byly významné.

Bylo tvrzeno, že dovozy pocházející z Maďarska jsou zanedbatelné, a proto by pro účely kumulace neměly být v

souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení brány v úvahu. Šetření však neprokázalo, že by tyto dovozy vskutku byly zanedbatelné.

Navíc u obou šetření bylo zjištěno, že konkurenční podmínky jak mezi dováženými výrobky navzájem, tak mezi dováženými výrobky a výrobky Společenství byly podobné, zejména proto, že všechny tyto výrobky byly považovány za obdobné a byly prodávány za ceny, které se podstatně podbízelý vůči cenám výrobního odvětví Společenství (tj. od 17 % do 21,3 % v případě Polska, 25,4 % v případě Maďarska). Skutečnost, že tyto dovozy podléhaly v dotyčném období množstevním závazkům, nijak neovlivňuje závěr, že mohou být pro účely zkoumání újmy kumulovány s ostatními dovozy, jež jsou předmětem šetření. I kdyby totiž existovalo omezení množství dováženého do Společenství a jejich cenová úroveň byla o něco vyšší ve srovnání s cenami vývozců v zemích, jež jsou předmětem nového šetření, dovozy pocházející z Maďarska a Polska byly nicméně nadále uskutečňovány za dumpingové ceny, které se výrazně podbízejí vůči cenám výrobců ze Společenství.

- (53) Výše uvedené úvahy o kumulaci vedly proto k závěru, že kumulativní hodnocení dopadu dumpingových dovozů ze zemí, jež jsou předmětem obou šetření (dále jen „vyvážející země“), s výjimkou Chorvatska, bylo oprávněné.

b) Kumulovaný objem a podíl na trhu dumpingových dovozů

- (54) Prozatímní závěry, podle nichž kumulované dovozy klesly z 201 920 tun v roce 1992 na 96 080 tun v roce 1993 a poté vzrostly na 195 220 tun v roce 1994, 230 810 tun v roce 1995 a 268 670 tun v období šetření, nebyly zpochybněny, a proto se potvrzují.

Totéž platí pro příslušné podíly na trhu, které činily 18,7 % v roce 1992, 11,5 % v roce 1993, 19,4 % v roce 1994, 20,7 % v roce 1995 a 24,3 % v období šetření.

c) Ceny dumpingových dovozů

- (55) Pro určení cenového podbízení vyvážejících zemí byly analyzovány údaje za období šetření. Pro tento účel bylo provedeno porovnání váženého průměru prodejních cen dotyčných vyvážejících zemí s váženým průměrem prodejních cen výrobců ze Společenství pro bezešvé ocelové trubky dotyčných druhů. Porovnání cen bylo provedeno

na základě prodejů prvním nezávislému zákazníkovi ve Společenství. Aby byla zajištěna srovnatelnost, byly ceny výrobců ze Společenství a ceny dovážených výrobků podle potřeby upraveny, aby odrážely náklady na dopravu, na úroveň cen ze závodu nebo CIF hranice Společenství. Dovození ceny byly kromě toho upraveny o marži dovozce, včetně nákladů celního odbavení, manipulačních poplatků, provize, nákladů na financování a zisku na základě dostupných informací.

Výsledky porovnání prokázaly míry podbízení pro všechny dotčené země a vývozce. Vážený průměr míry cenového podbízení vyjádřený v procentech cen výrobců ze Společenství činí:

— Česká republika:	od 21,2 % do 43,2 %
— Maďarsko:	25,7 %
— Polsko:	od 17 % do 21,3 %
— Rumunsko:	25,8 %
— Rusko:	41,5 %
— Slovenská republika:	17,5 %.

4. Situace výrobního odvětví Společenství

- (56) Pro jednoduchost jsou výsledky týkající se situace výrobního odvětví Společenství, které již byly předloženy v prozatímním nařízení, níže znovu uvedeny a potvrzují se pro účel konečného rozhodnutí, protože nebyly stranami zpochybněny.

a) Kapacita, výroba a míra využití

- (57) Od roku 1992 do období šetření jedenáct výrobních závodů zastavilo výrobu, což představovalo snížení asi o čtvrtinu celkové výrobní kapacity bezešvých ocelových trubek, která existovala ve Společenství na počátku tohoto období.

Výroba výrobního odvětví Společenství klesla z 1 136 640 tun v roce 1992 na 996 036 tun v roce 1995 a 938 184 tun během období šetření. V souladu s tímto podstatným snížením kapacity se ve stejném období zvýšila příslušná míra využití kapacit ze 63,5 % na 75,9 % a klesla zpět na 71,3 %.

b) Objem prodejů a podíl na trhu

- (58) Tržby výrobců ve Společenství klesly z 781 770 tun v roce 1992 na 775 721 tun v roce 1995 a 722 042 tun v období šetření.

Tržní podíl výrobního odvětví Společenství se snížil z 75,2 % v roce 1992 na 72,1 % v roce 1995 a klesl o dalších 4,8 % na 67,3 % během období šetření.

c) Prodejní ceny

- (59) Průměrné jednotkové ceny dotyčného výrobku u výrobců ze Společenství realizované na trhu Společenství, vyjádřené v ECU za tunu, činily 576 v roce 1992, 578 v roce 1995 a 593 v období šetření, což odpovídá celkovému růstu o 3 %.

d) Rentabilita

- (60) Výrobní odvětví Společenství utrpělo během období šetření ze svých prodejů obdobného výrobku finanční ztráty. V letech 1992 až 1994 činily tyto ztráty v průměru 8 %. Zlepšení rentability prodejů následovalo v roce 1995 (-2,1 %) a v období šetření, aniž však bylo dosaženo práhu rentability. Míra rentability se vyvíjela takto:

1992	1993	1994	1995	Období šetření
-7,0	-12,2	-7,9	-2,2	-0,7

Toto snížení ztrát bylo do značné míry umožněno díky antidumpingovým opatřením platným v tomto odvětví. Pokud by tato opatření neexistovala, bylo by snížení finančních ztrát menší, pokud by k němu vůbec došlo. Kromě toho nastalo mírné zlepšení v době, kdy probíhalo intenzivní úsilí o restrukturalizaci, která vedla mimo jiné k výše zmíněnému uzavírání závodů. Tento vývoj však nestačil k vytvoření takové úrovně výnosů, které by výrobní odvětví Společenství potřebovalo, aby pokrylo své zvyšující se výrobní náklady a vysoké investice do restrukturalizace, vytvořilo přiměřený zisk, uhradilo ztráty předchozích let a zajistilo si dlouhodobou životaschopnost.

e) Zaměstnanost

- (61) Zaměstnanost ve výrobním odvětví Společenství trvale klesala a od roku 1992 do konce období šetření se snížila asi o 35 %, což v absolutních číslech představuje ztrátu asi 2 800 pracovních míst.

5. Konečné závěry týkající se újm

- (62) Zkoumání hospodářského výkonu výrobního odvětví Společenství v uvažovaném období ukázalo, že od roku 1992 do srpna 1996 došlo ke snížení výroby, objemu tržeb a podílu na trhu i ke snížení zaměstnanosti, a to navzdory značnému restrukturalizačnímu úsilí, které bylo zaměřeno na snížení výrobních nákladů.

Toto restrukturalizační úsilí a platná opatření umožnila výrobnímu odvětví Společenství zvýšit využití kapacit a zlepšit finanční výsledky, které nicméně zůstaly během období šetření záporné (-0,7 %), tj. pod prahem rentability,

a nebyly dostatečné k tomu, aby si výrobní odvětví Společenství zajistilo dlouhodobou životaschopnost.

Proto se činí závěr, že během období šetření utrpělo výrobní odvětví Společenství podstatnou újmu ve smyslu článku 3 základního nařízení ve formě snížených tržeb a ztráty podílu na trhu, snížení zaměstnanosti a finančních ztrát.

F. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

1. Vliv dumpingových dovozů

a) *Kumulovaný vliv dovozů z České republiky, Maďarska, Polska, Rumunska, Ruska a Slovenské republiky*

- (63) Zatímco spotřeba ve Společenství zůstávala relativně stabilní, tržní podíl dovozů z České republiky, Maďarska, Polska, Rumunska, Ruska a Slovenské republiky se zvýšil asi o 5,6 procentního bodu z 18,7 % v roce 1992 na 24,3 % v období šetření. Naproti tomu tržní podíl výrobního odvětví Společenství se ve stejném období snížil o 7,9 procentního bodu ze 75,2 % na 67,3 %. S ohledem na skutečnost, že bylo zjištěno výrazné cenové podbízení u každé vyvážející země, a vzhledem k tomu, že zvýšení podílu dotčených dumpingových vývozu na trhu se časově shodovalo se zhoršením situace výrobního odvětví Společenství, činí se závěr, že dovozy z dotčených šesti zemí měly celkově negativní dopad na situaci výrobního odvětví Společenství.

b) *Vliv dovozů pocházejících z Chorvatska*

Dovozy pocházející z Chorvatska byly posuzovány odděleně a vzhledem k jejich snižujícím se objemům a podílu na trhu nelze mít za to, že způsobily podstatnou újmu výrobního odvětví Společenství.

2. Vliv jiných faktorů

a) *Ostatní dovozy*

- (64) Někteří vývozci tvrdili, že dovozy z jiných zemí, například z Argentiny, byly uskutečňovány v množství a za cen, které byly újmou výrobnímu odvětví Společenství. Šetření ukázalo, že tržní podíl u dovozů z jiných třetích zemí, které nebyly předmětem obou šetření, se zvýšil z 4,3 % v roce 1992 na 6,5 % v roce 1995 a 7,7 % v období šetření. Přestože se zvyšoval objem těchto dovozů, bylo na základě dostupných statistických údajů zjištěno, že jejich ceny byly

zřetelně vyšší než ceny dumpingových dovozů, a nic nenasvědčuje tomu, že by dovozy z třetích zemí, které nebyly předmětem obou šetření, byly dumpingové. Činí se proto závěr, že tyto jiné dovozy měly malý nebo žádný dopad na situaci výrobního odvětví Společenství.

b) *Všeobecná hospodářská situace*

- (65) Jak bylo uvedeno v prozatímním nařízení, spotřeba Společenství se v roce 1993 snížila z důvodu světové hospodářské recese, která postihla zejména odběratele dotčených výrobků (automobilový průmysl, stavebnictví atd.). V uvedeném roce dosáhl objem dovozů a příslušný tržní podíl dotčených vyvážejících zemí také nízké úrovně a výrobní odvětví Společenství zaznamenalo nejhorší výsledky z hlediska prodeje na trhu Společenství, cen a rentability.

Na základě toho je zřejmé, že zhoršení na trhu v roce 1993 mělo negativní dopad na situaci výrobního odvětví Společenství.

Avšak kromě výjimečné situace v roce 1993 zůstávala spotřeba v ostatních letech dotčeného období relativně stabilní (1992 a od roku 1994 do období šetření). Tato stabilita však prospěla hlavně dumpingovým dovozům z dotčených zemí, jejichž podíl na trhu se zvyšoval, zatímco tržní podíl výrobního odvětví Společenství se stále snižoval. Všeobecná hospodářská situace se proto nedá považovat za faktor, který by trvale působil obtížnou situací, v níž se výrobní odvětví Společenství stále nacházelo. Naopak, vzhledem k značnému racionalizačnímu a restrukturalizačnímu úsilí výrobců ze Společenství a k ochranným obchodním opatřením, která byla v té době v platnosti, se mělo výrobní odvětví Společenství v letech 1995 a 1996 ozdravit mnohem zřetelněji a dosáhnout uspokojivějších výsledků.

c) *Restrukturalizace výrobního odvětví Společenství*

- (66) Někteří vývozci tvrdili, že neuspokojivý výkon výrobního odvětví Společenství v uvažovaném období byl způsoben nikoli vlivem dumpingových vývozu, nýbrž restrukturalizací, kterou tento průmysl v tomto období prováděl.

Restrukturalizační proces, který výrobní odvětví Společenství zavedlo z důvodu nadměrných kapacit, by bezpochyby způsobil určitý pokles produkce, prodeje a zaměstnanosti. Avšak vzhledem k objemu a tržnímu podílu dumpingových dovozů z dotčených zemí a ke zjištěné míře cenového podbízení je zřejmé, že samotné dumpingové dovozy měly významný podíl na podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství.

3. Závěr

- (67) Ačkoli celosvětová hospodářská recese z roku 1993 a restrukturalizace výrobního odvětví Společenství mohly mít určitý negativní dopad na výkon výrobního odvětví Společenství v dotyčném období, je nutno na základě výše uvedených úvah učinit závěr, že kumulativní vliv dumpingových dovozů z České republiky, Maďarska, Polska, Rumunska, Ruska a Slovenské republiky jako takový způsobil svým výrazným cenovým podbízením a značným množstvím dumpingových dovozů podstatnou újmu výrobnímu odvětví Společenství, a že stávající antidumpingová opatření, která jsou předmětem přezkumu, plně nedosáhla zamýšleného účinku. U dovozů pocházejících z Chorvatska, posuzovaných odděleně, nelze mít za to, že způsobily podstatnou újmu výrobnímu odvětví Společenství.

Je vhodné poznamenat, že újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství dumpingem by se jen zhoršila, kdyby opatření vztahující se na některé kumulované dovozy měla být zrušena. V Maďarsku a Polsku jsou skutečně k dispozici vysoké kapacity pro vývoz do Společenství, protože domácí spotřeba ani vývozy do třetích zemí nemohou další produkci absorbovat. Dále je třeba poznamenat, že kapacita v Polsku vzrostla od období šetření asi o 15 %.

G. PRAVDĚPODOBNOST POKRAČOVÁNÍ NEBO OBNOVENÍ ÚJMY – CHORVATSKO

- (68) Maďarsko, Polsko a Chorvatská republika byly předmětem prozatímního přezkumu, který byl iniciován souběžně s novým šetřením, aby byla situace všech dovozů bezešvých trubek do Společenství prozkoumána globálně. Byla zjištěna skutečná újma způsobená dumpingovými dovozy, které byly pro účely určení vlivu posuzovány kumulativně. Proto nebylo třeba dále zkoumat, zda existuje pravděpodobnost pokračování nebo obnovení újmy v případě, kdyby stávající antidumpingová opatření vůči dovozům pocházejícím z Maďarska a Polska byla zrušena nebo pozměněna.

Avšak v případě dovozů pocházejících z Chorvatska, které nebyly kumulovány s jinými zkoumanými dovozy, je nutno takový průzkum provést.

- (69) Po uložení antidumpingových opatření dovozy z Chorvatska prudce poklesly z 19 201 tun v roce 1992 na 8 077 tun

během období šetření, což představuje pokles podílu na trhu z 1,8 % na 0,7 %, jak je uvedeno v bodu odůvodnění 51.

Během dotyčného období zůstaly vývozy chorvatského výrobce do Společenství hluboko pod úrovní množstevního závazku přijatého v roce 1993. Z důvodu válečné situace v Chorvatsku v posledních několika letech byla zařízení pro výrobu bezešvých trubek částečně poškozena a počet pracovníků se výrazně snížil. Z těchto důvodů bylo možno využít jen čtvrtinu teoretické výrobní kapacity, asi 35 000 tun ročně. Výroba dotyčného výrobku poklesla z asi 34 000 tun v roce 1992 na 10 515 tun během období šetření, čímž se snížilo využití kapacit z 97 % na 37 %. Tuzemské prodeje poklesly ve stejném období z 8 000 tun na 2 100 tun a vývozy do zemí mimo Společenství byly zanedbatelné.

Neočekává se žádné významné zvýšení objemu vývozu do Společenství a jakékoli cenové podbízení by způsobilo jen omezený dopad v podobě tlaku na ceny nebo bránění zvyšování cen výrobců ve Společenství. Kromě toho by rostoucí činnosti obnovy v bývalé Jugoslávii měly zvýšit tuzemské prodeje a soustředit chorvatské vývozy na trhy v této oblasti.

Kdyby byla opatření platná pro Chorvatsko zrušena, nezdá se, že by existovala jasně předvídatelná hrozba zvýšení objemů dovozu z Chorvatska. Proto není pravděpodobné, že by se podstatná újma opakovala.

Závěr

- (70) Pokud jde o Chorvatsko, má se za to, že obnovení újmy v případě zrušení stávajících antidumpingových opatření je nepravděpodobné a že proto za daných okolností nejsou tato opatření již nutná.

H. ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ

1. Úvod

- (71) Vzhledem k tomu, že jak nové antidumpingové šetření, tak předběžný přezkum se vztahují ke stejnému trhu, tj. k trhu Společenství s dotyčnými bezešvými trubkami, zkoumání otázky zájmu Společenství bylo provedeno pro obě šetření společně. Cílem této analýzy bylo určit možný dopad opatření a důsledky jejich neprovedení na všechny strany dotčené oběma šetřeními.

(72) Je třeba v tomto ohledu připomenout, že v bodech odůvodnění 68 a násl. prozatímního nařízení byly prozkoumány zájmy všech různých stran, včetně výrobního odvětví Společenství, dovozců / obchodníků a následných průmyslových odběratelů. Na základě informací dostupných v době prozatímního nařízení dospěla Komise k závěru, že neexistuje přesvědčivý důvod, proč by neměly být odstraněny vlivy újmlivého dumpingu narušujícího obchod.

(73) Po vyhlášení prozatímního nařízení nevznesla žádná z dotčených stran připomínky k prozatímním závěrům Komise ohledně zájmu Společenství.

Přestože však žádné uživatelské odvětví v průběhu prozatímního šetření nespolečně spolupracovalo, Komise provedla průzkum, aby dokončila analýzu možných dopadů těchto opatření na tato odvětví. V tomto smyslu oslovila stěžovatele, dovozce a federaci různých zpracovatelských odvětví, která mimo jiné využívají dotyčný výrobek. Na základě těchto zdrojů bylo nalezeno sedm průmyslových odběratelů a každému z nich byl zaslán *ad hoc* dotazník. Relevantní připomínky nebo odpovědi předložily pouze čtyři společnosti.

Na základě dodatečných informací získaných z těchto odpovědí a s ohledem na neexistenci připomínek k závěrům obsaženým v prozatímním nařízení lze dospět k následujícímu závěru.

2. Vliv na výrobní odvětví Společenství

a) Pravděpodobný vliv uložení antidumpingových opatření

(74) Po uložení antidumpingových opatření se dá očekávat, že ceny dovážených výrobků porostou. To se odrazí v poklesu objemů dovozu a snížení nabídky na trhu, což umožní výrobnímu odvětví Společenství zvýšit produkci a prodej.

Ceny výrobního odvětví Společenství pravděpodobně do určité míry vzrostou, avšak vzhledem k výše popsaným nadměrným kapacitám a transparentnosti trhu jistě ne do takové míry, jako je úroveň cla.

Zvýšení objemu výroby výrobního odvětví Společenství by vedlo k vyšší míře využití kapacit a tím ke snížení jednotkových výrobních nákladů na dotyčný výrobek, v důsledku

čehož by výrobní odvětví Společenství mohlo dosáhnout uspokojivější finanční situace.

b) Pravděpodobný vliv neuložení opatření

(75) Ačkoli se situace výrobního odvětví Společenství v uvažovaném období poněkud zlepšila, zůstává neuspokojivá. Kdyby se za těchto okolností antidumpingová opatření nezavedla nebo kdyby nepokračovala, dalo by se očekávat, že by se situace opět zhoršovala, což by se projevilo snížením úrovně výroby a míry využití kapacit, ztrátou podílu na trhu, finančními ztrátami a snížením zaměstnanosti. To by dále ohrozilo schopnost vyrábět celou škálu výrobků při konkurenceschopných nákladech.

Jak bylo uvedeno v bodu odůvodnění 73 prozatímního nařízení, dotyčné odvětví závisí na přiměřené míře využití kapacit. Toho lze docílit pouze uspokojivou úrovní výroby standardních komerčních trubek nebo trubek pro přepravu ropy, které přímo konkurují dumpingovým výrobkům. Snížení výroby těchto standardních trubek by ohrozilo výrobu skupin výrobků vyšší kvality, a v důsledku toho životaschopnost celého odvětví bezešvých trubek.

3. Vliv opatření na dovozce / obchodníky

(76) V bodu odůvodnění 74 prozatímního nařízení dospěla Komise k závěru, že protože je známo, že dovozci ve Společenství obecně obchodují se všemi ocelovými výrobky a dotyčné bezešvé trubky představují pouze malé procento jejich obrátu, lze očekávat, že by tato opatření měla jen nepatrný vliv na jejich celkovou situaci vzhledem k široké škále výrobků, s nimiž obchodují.

Protože nebyly v tomto ohledu předloženy žádné další připomínky, je přiměřené učinit závěr, že antidumpingová opatření budou mít skutečně jen minimální nebo žádný vliv na situaci dovozců / obchodníků dotyčného výrobku.

4. Vliv na průmyslové odběratele

(77) Jak bylo uvedeno v bodu odůvodnění 71 prozatímního nařízení, pro dotyčný výrobek existuje několik následných odběratelských odvětví, např. strojírenství, přeprava kapalin (ropa, plyn, voda atd.), chemický a petrochemický průmysl, elektrárny (včetně jaderných), automobilový průmysl a stavebnictví.

Z analýzy zaslaných připomínek nebo odpovědí zmíněných výše (bod odůvodnění 73) se činí závěr, že dopad zvýšení cen v důsledku uložení nebo pokračování antidumpingových opatření na náklady následných průmyslových odběratelů by byl nevýznamný.

Dále je třeba poznamenat, že nejméně 85 % dumpingových dovozů ze zemí, které byly předmětem jak nového antidumpingového šetření, tak prozatímního přezkumu, se prodává velkým obchodníkům, u nichž se zdá, že využívají dumpingových cen ke zvýšení svých ziskových marží. Pokud obchodníci upraví své marže, aby zohlednili částečně nebo zcela dopad těchto opatření, nemusel by se v jejich prodejních cenách projevit vůbec.

Vzhledem k výše uvedenému se činí závěr, že případný cenový vliv antidumpingových opatření bude pro následná odběratelská odvětví zanedbatelný.

5. Závěr

- (78) Na základě výše uvedeného se činí závěr, že neexistuje přesvědčivý důvod, proč by neměly být odstraněny vlivy újmivého dumpingu narušujícího obchod, a že uložení příslušných ochranných opatření a pokračování v nich je v zájmu Společenství.

I. KONEČNÉ CLO

1. Země podléhající novému šetření

- (79) Je třeba připomenout z bodu odůvodnění 78 a násl. prozatímního nařízení, Komise, aby zabránila další újmě, která by byla způsobena dotyčnými dumpingovými dovozy v době do ukončení řízení, rozhodla přijmout antidumpingová opatření ve formě prozatímních cel.

a) Míra potřebná pro odstranění újmy

- (80) Pro účely určení, jaká úroveň cla by byla přiměřená pro odstranění újmy, kterou výrobnímu odvětví Společenství působí dumping, bylo rozhodnuto vypočítat cenu založenou na výrobních nákladech výrobců ve Společenství a přiměřené míře zisku. Míra zisku 5 % byla považována za rozumné minimum s ohledem na potřebu dlouhodobých investic a návratnosti, kterou by výrobní odvětví Společenství mohlo přiměřeně očekávat v případě, že by nedocházelo ke újmivému dumpingu.

Úroveň potřebná pro odstranění újmy byla vypočítána porovnáním váženého průměru dovozních cen CIF náležitě upravených o marži nezávislého dovozce s výše uvedenou nepoškozující cenou výrobců ve Společenství stanovenou při stejné úrovni obchodu. Výsledky tohoto výpočtu byly vyjádřeny v procentech tohoto váženého průměru hodnoty dováženého zuboží franko hranice Společenství. Míra potřebná pro odstranění újmy vypočítaná tímto způsobem činí:

— Česká republika:	od 37,4 % do 97,9 %
— Rumunsko:	48,3 %
— Rusko:	87,8 %
— Slovenská republika:	31 %.

Protože nebyly v tomto ohledu předloženy žádné další připomínky, výše uvedené určení míry potřebné k odstranění újmy se potvrzuje.

b) Konečné clo

- (81) Protože míra potřebná k odstranění újmy zjištěná výše je vyšší než dumpingová rozpětí, která byla vypočtena, konečné antidumpingové clo by mělo být stanoveno v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení na úrovni posledně jmenovaných hodnot. Tato cla vyjádřená v procentech cen franko hranice Společenství činí:

— Česká republika:	
Vítkovice, a. s.:	5,1 %
Nová Huť, a. s.:	5,1 %
Ostatní dovozy:	28,6 %
— Rumunsko:	
SC Artrom SA:	9,8 %
SC Silcotub SA:	9,8 %.
SC Petrotub SA:	9,8 %
SC Republica SA Trade Copany:	9,8 %
Ostatní dovozy:	38,2 %
— Slovenská republika:	
Železiarne Podbrezová a. s.:	7,5 %
Ostatní dovozy:	7,5 %
— Rusko:	
Všechny dovozy:	26,8 %.

2. Země podléhající šetření k přezkumu

a) Maďarsko a Polsko

- (82) V důsledku zjištění týkajících se Maďarska a Polska, která potvrdila, že navzdory stávajícím opatřením dumping způsobil újmu, a vzhledem k tomu, že je v zájmu Společenství, aby antidumpingová opatření vůči těmto dvěma zemím zůstala zachována, bylo určeno nové clo.

Úroveň potřebná k odstranění újmy způsobené dovozy pocházejícími z Maďarska a z Polska, vypočtená na základě stejné metody, jaká byla použita pro země podléhající novému šetření, jež byla vysvětlena v bodu odůvodnění 80 výše, činí:

— pro Maďarsko:	
(Csepel Tubes Co. Ltd., jediný maďarský výrobce)	45,9 %
— pro Polsko:	
Huta Batory SA:	37,2 %
Ostatní:	30,1 %

V souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by měla být celní sazba stanovena jako míra potřebná k odstranění újmy nebo jako zjištěné dumpingové rozpětí, podle toho, co je nižší. Dumpingová rozpětí týkající se polského výrobce Huta Batory a jediného maďarského výrobce byly nižší než zjištěná míra potřebná k odstranění újmy, a proto by mělo být clo stanoveno na této nižší úrovni. Pro ostatní polské výrobce je clo omezeno zjištěnou mírou potřebnou k odstranění újmy.

- (83) Na tomto základě by měla být stávající antidumpingová cla, která činí 10,8 % pro Polsko a 21,7 % pro Maďarsko, nahrazena těmito cly:

— Maďarsko:	
Csepel Tubes Co. Ltd.	36,5 %
Ostatní:	36,5 %
— Polsko:	
Huta Batory SA:	7,1 %
Ostatní:	30,1 %;

b) Chorvatská republika

- (84) Na základě závěrů bodu odůvodnění 51 a s ohledem na to, že neexistuje jasně předvídatelná hrozba zvýšení objemů

dovozu z Chorvatské republiky (viz bod odůvodnění 69) a že za těchto okolností opakování podstatné újmy bezprostředně nehrozí, nebylo pro Chorvatskou republiku konečné clo určeno.

J. KONEČNÁ OPATŘENÍ

- (85) Výše uvedené závěry týkající se dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Společenství vyžadují konečná opatření, jak pro země podléhající novému šetření, tak pro země, které jsou předmětem šetření k přezkumu, s výjimkou Chorvatska, pro které by mělo být antidumpingové řízení ukončeno. Tato opatření by měla mít formu valorických cel, jejichž sazby byly stanoveny pro spolupracující společnosti jednotlivě. Naproti tomu pro nespolečující společnosti by měla být uložena zbytková cla.

- (86) Pokud však jde o Maďarsko, Polsko, Českou republiku, Rumunsko a Slovenskou republiku, s ohledem na specifické okolnosti předchozích antidumpingových řízení týkajících se tohoto výrobku, v nichž tyto země podléhaly množstevním omezením nebo celním kvótám, bylo shledáno jako vhodné, aby byly přijaty cenové závazky, které byly nabídnuty, až do určitého množstevního stropu stanoveného pro společnosti jednotlivě. Jinými slovy, k odstranění újmy dochází dvěma způsoby: jednak cenovým závazkem platným každoročně pro určité množství nepodléhající clo, jednak valorickým clem pro zbývající množství.

Aby bylo zajištěno, že množství dovozů osvobozené od valorického cla nepřesáhne množství, pro které byl nabídnut závazek, toto osvobození by mělo být podmíněno předložením platného výrobního osvědčení celním službám členských států, ve kterém bude jasně uveden výrobce, dotýčný výrobek a podrobnosti vyjmenované v příloze. V případě pochybnosti by měla Komise rozhodnout o platnosti osvědčení a přijmout vhodná opatření.

- (87) Pokud jde o Rusko, Komise zkoumala nabídku společného závazku tří ze šesti společností, které se v průběhu šetření přihlásily, a zvažovala možnost, že by tito rušští výrobci mohli využít obdobné formy závazku jako výrobci v přidružených zemích. Tato nabídka však nebyla přijatelná, protože neobsahovala nutné záruky ze strany ruských orgánů, že umožní přiměřené sledování, zejména pokud jde o práh pro osvobození od cla. Za těchto okolností by mělo být uloženo valorické clo na úrovni, která byla stanovena jako konečná.

Rada nicméně konstatuje, že opatření vůči Rusku by mohlo být upraveno, kdyby došlo k takové změně okolností, že by byly splněny podmínky pro akceptaci závazku.

nařízení, aby částky zajištěné formou prozatímního cla uloženého v souladu s nařízením Komise (ES) č. 981/97 na dovozy dotyčného výrobku pocházející z Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky byly uvolněny.

K. VÝBĚR PROZATÍMNÍHO CLA U ZEMÍ PODLÉHAJÍCÍCH NOVÉMU ŠETŘENÍ

L. ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

(88) S ohledem na okolnosti tohoto šetření, tj. změnu formy a povahy konečných opatření ve srovnání s prozatímními valorickými cly uloženými na dovozy z České republiky, Rumunska a Slovenské republiky, a stávající závazky pro dovozy z Maďarska, Polska a Chorvatské republiky, Rada je toho názoru, že není vhodné vybírat prozatímní cla. Rada proto rozhodla v souladu s čl. 10 odst. 2 základního

(89) Komise konzultovala poradní výbor ohledně přijetí těchto závazků a vzhledem k tomu, že byly vzneseny námitky, zaslala zprávu o těchto konzultacích Radě. Protože Rada nerozhodla proti přijetí těchto závazků, nabídnuté závazky byly přijaty v souladu s čl. 8 odst. 5 základního nařízení rozhodnutím Komise 97/790/ES ⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu následujících výrobků pocházejících z Maďarska, Polska, Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky:

- a) bezešvé trubky ze železa nebo nelegované oceli, používané pro ropovody a plynovody, o největším průměru nejvýše 406,4 mm (v současné době kódů KN 7304 10 10 a 7304 10 30);
- b) bezešvé trubky s kruhovým průřezem, ze železa nebo nelegované oceli, tažené nebo válcované za studena, jiné než přesné trubky (v současné době kódu KN 7304 31 99);
- c) ostatní trubky s kruhovým průřezem, ze železa nebo nelegované oceli, jiné než se závití nebo než vhodné k řezání závitů, o největším průměru nejvýše 406,4 mm (v současné době kódů KN 7304 39 91 a 7304 39 93).

2. Sazby konečné antidumpingového cla, které se vztahují na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, jsou tyto:

Země	Výrobce	Celní sazba (v %)	Doplňkový kód TARIC
Maďarsko	Csepel Tubes Co. Ltd. (v likvidaci)	36,5 %	8717
	Ostatní	36,5 %	8900
Polsko	Huta Batory SA	7,1 %	8476
	Huta Andrzej SA	30,1 %	8719
	Huta Czestochowa	30,1 %	8482
	Huta Jednosc SA	30,1 %	8493
	Ostatní	30,1 %	8900
Rusko	Všechny společnosti	26,8 %	
Česká republika	Vítkovice, a. s.	5,1 %	8058
	Nová Huť, a. s.	5,1 %	8463
	Válcovny trub Chomutov, a. s.	28,6 %	8464
	Ostatní	28,6 %	8900

⁽¹⁾ Úř. věst. L 322, 25.11.1997, s. 63.

Země	Výrobce	Celní sazba (v %)	Doplňkový kód TARIC
Rumunsko	Artrom SA	9,8 %	8059
	Silcotub SA	9,8 %	8467
	Petrotub SA	9,8 %	8468
	Republica SA	9,8 %	8469
	Ostatní	38,2 %	8900
Slovenská republika	Železiarne Podbrezová, a. s.	7,5 %	8060
	Ostatní	7,5 %	8900

3. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

Článek 2

1. Dovozy uvedených výrobků jsou osvobozeny od antidumpingových cel stanovených v čl. 1 odst. 1, pokud je výrobek vyroben a prodán na vývoz do Společenství jednou ze společností vyjmenovaných v odstavci 4, jejichž závazky byly přijaty Komisí, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Při předložení prohlášení o propuštění do volného oběhu je osvobození od cla podmíněno předložením platného originálu výrobního osvědčení vydaného jednou ze společností vyjmenovaných v odstavci 4 příslušným celním orgánům členských států. Toto výrobní osvědčení musí splňovat požadavky na taková osvědčení stanovené v závazku přijatém Komisí, přičemž hlavní prvky takového osvědčení jsou vyjmenovány v příloze.

3. Výrobní osvědčení zmíněné v odstavci 2 musí být předloženo do tří měsíců od data vydání. Množství předložené celním orgánům členských států pro dovoz do Společenství bez antidumpingového cla nesmí překročit množství stanovené v tomto osvědčení. Jestliže je množství stanovené v tomto osvědčení překročeno, přebytek podléhá clu a musí být prohlášen pod příslušným doplňkovým kódem TARIC uvedeným v čl. 1 odst. 2.

4. Dovozy s výrobním osvědčením se prohlašují pod těmito doplňkovými kódy TARIC:

Země	Výrobce	Doplňkový kód TARIC
Maďarsko	Csepel Tubes Co. Ltd. (v likvidaci)	8521
Polsko	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czestochowa	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Česká republika	Válcovny trub Chomutov, a. s.	8507
Rumunsko	Artrom SA	8508
	Silcotub SA	8509
	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515
Slovenská republika	Železiarne Podbrezová, a. s.	8516

Článek 3

Ve zprávách členských států Komisi podle čl. 14 odst. 6 nařízení (ES) č. 384/96 bude pro každé propuštění do volného oběhu uveden rok a měsíc dovozu, kódy KN, TARIC a doplňkový kód TARIC, druh opatření, země původu, množství, hodnota, antidumpingové clo, členský stát dovozu a případně pořadové číslo výrobního osvědčení.

Článek 4

Nařízení (EHS) č. 1189/93 se zrušuje.

Článek 5

Antidumpingové řízení týkající se dovozů dotyčného výrobku z Chorvatska se zastavuje.

Článek 6

Částky zajištěné formou prozatímních antidumpingových cel uložených v souladu s nařízením Komise (ES) č. 981/97 na dovozy dotyčného výrobku pocházející z Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky se uvolňují.

Článek 7

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. listopadu 1997.

Za Radu

Předseda

J.-C. JUNCKER

PŘÍLOHA

Hlavní prvky výrobního osvědčení ⁽¹⁾ uvedeného v čl. 2 odst. 2

- a) Číslo osvědčení.
- b) Identifikační značka prokazující, zda jde o originál osvědčení.
- c) Datum ukončení platnosti osvědčení.
- d) Tento text:

„Výrobní osvědčení vydané (jméno společnosti) podle čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2320/97 pro vývoz některých bezešvých ocelových trubek do Evropského společenství pod doplňkovým kódem TARIC xxxx.“
- e) Jméno a plná adresa společnosti a případně identifikační číslo, jako např. národní identifikační číslo zapsaných společností.
- f) Jméno a plná adresa zákazníka společnosti ve Společenství, který zboží dováží, nebo jméno a plná adresa nezávislého obchodníka mimo Společenství, který zboží vyváží.
- g) Číslo faktury společnosti, k němuž se výrobní osvědčení vztahuje.
- h) Přesný popis zboží včetně těchto údajů:
 - popis výrobku dostatečný k jeho identifikaci, který musí být totožný s popisem výrobku na faktuře,
 - kód KN,
 - množství (v tunách).
- i) Jméno zástupce společnosti odpovědného za vydání osvědčení a toto podepsané prohlášení:

„Já, níže podepsaný, osvědčuji, že prodej zboží, na které se vztahuje toto osvědčení, pro vývoz do Evropského společenství se uskutečňuje v rozsahu a za podmínek závazku učiněného (jméno společnosti) a v rámci množství pro dovoz do Společenství osvobozený od antidumpingového cla, jak je povoleno na základě závazku, který přijala Komise podle rozhodnutí 97/790/ES. Prohlašuji, že údaje uvedené v tomto osvědčení jsou úplné a správné.“
- j) Místo vyhrazené pro příslušné orgány Společenství.

⁽¹⁾ Podle závazku nabídnutého a přijatého Komisí budou údaje v každém poli osvědčení ve čtyřech jazycích: v jazyce země výrobce, v anglickém, francouzském a německém jazyce.